

Dansk Tatovør Laug's forslag til en samlet plan for regulering af den danske tattoo-branchen – fremlagt på møde med Sundhedsministeriet 24. april 2014

Motivation:

Dansk Tatovør Laug vil med dette oplæg gerne bidrage til at der bliver taget politisk initiativ til en regulering af den danske tattoo-branchen.

Debatten har kørt i flere år efterhånden og de sidste par år er det så blevet mere konkret, i forbindelse med udarbejdelsen af den nuværende Lov om frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører. Det har så været beskæmmende at følge med i den sidste tids debat, hvor det fra politisk side har været udlagt som branchens manglende vilje til at tage ansvar, der er skyld i lovens lidet glørværdige skæbne. Intet kunne være længere fra sandheden.

Kendsgerningen er, at Dansk Tatovør Laug hele vejen igennem forløbet har udvist stor ansvarsfølelse. Men vi kan ikke som ansvarlig brancheorganisation sige ja til at påtage os et ansvar udstukket fra politisk side, hvis vi på forhånd ved, at vi ikke kan leve op til ansvaret.

Den form for ageren anser DTL for at være uansvarlig.

Baggrunden for dette oplæg er den udvikling vi har set vores branche gennemgå i de sidste par år – en udvikling vi især finder bekymrende når vi kigger på det stigende antal komplikationer de danske læger i almindelighed og Jørgen Serup, Bispebjerg Hospital i særdeleshed, melder ud.

En stigning i komplikationer, som vi fra DTL mener i langt den største del af tilfældene kan tilskrives dårligt udførte tatoveringer hos hjemmetatovører eller af underbetalte østeuropæiske tatovører i tattoofabrikker drevet af bagmænd med direkte relation til organiseret kriminalitet.

I Dansk Tatovør Laug finder vi det bemærkelsesværdigt, at vi en tid, hvor flere danskere end nogensinde før får tatoveringer på kroppen, kan konstatere at stort set alle vores medlemmer melder om faldende ventetider i deres butikker.

Fantastisk eksempel på, hvordan branchen bliver administreret i øjeblikket. Men omvendt er det jo en problemstilling der kan være svær at belyse seriøst, så den som branchen bliver administreret i øjeblikket.

Men omvendt er det jo en problemstilling der kan være svær at belyse seriøst, så den som branchen bliver administreret i øjeblikket.

Baggrunden:

I gennem de sidste par år er der blevet gættet meget på, hvor mange tatovører der er i Danmark. Professionelle tatovører – vel og mærke! Alt fra 120 til 1000+ bliver der budt ind med. Det ene bud kan principielt være lige så godt som det andet, men i branchen er vi dog ret enige om at 1000 er noget tættere på sandheden end 120.

Hvorfor mener vi i DTL, at det er vigtigt at vide hvor mange tatovører der er i Danmark?

Det mener vi bl.a. fordi det er væsentligt for den brancheorganisation der eventuelt skulle varetage en frivillig registreringsordning. Hvis vi nu forudsætter en succesrate på 50% med en frivillig registrering, så er der – set fra vores side af bordet, væsentlig forskel i den administrative byrde det ville være alt afhængig af om man skal registrere og administrere 60 eller 500 tatovører.

Derudover mener vi også at antallet er vigtigt set i forhold til antallet af komplikationer. For indtil vi ved hvor mange tatovører der er i Danmark ved vi intet om, hvor mange tatoveringer der bliver lavet. Vi kan derfor heller ikke komme med et kvalificeret bud på hvor mange % der medfører alvorlige komplikationer.

Et typisk eksempel på hvad man ser hos en hjemmetatovør. Spisebordet bruges som arbejdsplads.

deres børn leger og spiser i. Gulvtæpper i stedet for glatte gulve. Spiseborde i stedet for materialer der er lavet til at kunne rengøres i tilstrækkelig grad – rustfri stål og lign.. Stor hund under bordet.

Ifølge eget udsagn, så sælger Cold Steel i Holstebro ca. 50 kinesiske startsets – om måneden.

Hjemmetatovører er ikke et nyt problem. Men det er vokset i et omfang, så det er næsten ufatteligt.

Globaliseringen har gjort det så let tilgængeligt og billigt, at alle der har bare den mindste ide om, at det må være en fed hobby, kaster sig ud i det uden betænkeligheder.

For 25 år siden kostede det 10.000 kr+ i datidens niveau plus en ekspeditionstid på 6-7 uger, fra man fik ideen og til man havde udstyret i hånden. Det blev typisk bestilt hjem fra USA og det var muligvis ikke verdens bedste tatoveringsudstyr, men det var lavet med henblik på, at det skulle bruges til tatoveringer. Nåle og farver var amerikansk-produceret med det formål for øje.

I dag koster det 578 kr + 8-10 klik med musen foran sin computer. Og hvis man gør det inden kl 12, så kan man kalde sig tatovør næste dag, når Postbudet har været forbi og aflevere kinesersættet.

For 25 år siden stod kunderne *ikke* i kø for at få en tatovering hos en hjemmetatovør. De stod såmænd dårligt i kø ved de autoriserede tatovører. Det var stadig ikke mainstream og kundegrundlaget var meget mindre end i dag.

I dag vil alle have en tatovering og som nystartet hjemmetatovør er det intet problem at skaffe kunderne. Facebook og Twitter har gjort det nemt og risikofrit at gøre opmærksom på sig selv og sit nyindkøbte legetøj.

Vi bliver i den etablerede del af branchen tit mødt med det udsagn, at det er den eneste måde man kan komme i gang som tatovør – ved at starte op for sig selv. Det er, ifølge udsagnet en lukket verden, hvor man ikke kan komme indenfor.

Det er ikke rigtigt. Næsten alle medlemmerne i DTL har – eller har haft lærlinge igennem deres butik. Ikke lærlinge i traditionel forstand med skoleophold og SU. Men unge talentfulde mennesker som tatovørerne ser et talent og et potentiale i, som gør at de får lov til at komme i en form for Mesterlære.

Og i vores branche er det ligesom i andre brancher. Der bliver uddannet nye folk i det tempo som branchen føler det kan bære.

Udover de professionelle tatovører i dette land, så er der også en usandsynlig stor gruppe amatører – hjemmetatovører, køkkentatovører, scratchers, underground-tatovører....kært barn har mange navne, men de dækker alle sammen over det samme: Folk der for det meste sidder og tatoverer privat under uhumske og direkte sundhedsskadelige forhold. Ofte med billige kinesiske produkter. Nåle der angiveligt sælges som sterile, men ikke er det. Farver der ifølge de eksperter vi har forhørt os hos indeholder alt fra organiske opløsningsmidler til tungmetaller i store mængder. Disse folk har ikke modtaget nogen former for oplæring i omgangen med de materialer der arbejdes med. De ved intet om håndhygiejne eller krydskontaminering. De arbejder tit i det samme lokale som

Og sådan kan det se ud, hvis man opsøger en professionel. Hvor mon risikoen for infektioner er mindst?

Hjemme hos amatører!

Men i modsætning til andre fag, så er vores fag så underlagt den almene opfattelse, at bare fordi man har lyst, så har man også lov.

Hvis et ungt menneske har stor interesse for elektricitet og alt hvad der har med kabler og relæer og gøre, så vil vedkommende måske have lyst til at blive elektriker. Men hvis ikke vedkommende kan finde en læreplads og blive udlært, så bliver den drøm ikke til noget.

Og bare fordi dette unge menneske har en stor lyst til at blive elektriker, bliver vedkommendes kvalifikationer jo ikke bedre. Og Fru Jensen vil da heller ikke bede personen om at skifte sit HFI-relæ eller sin vandvarmer. Og det ville være ulovligt hvis det fandt sted.

Men Fru Jensen kan godt finde på at lade sig tatovere af selvsamme person – bare fordi lysten til at blive tatovør er til stede. Og det er fuldt lovligt.

Til sidst har vi gruppen af østeuropæiske tatovører, den nyeste gruppe i branchen og muligvis også den hurtigst voksende. Disse folk er formodentlig i vid udstrækning den nyeste form for menneskehandel vi ser i vores del af Europa. 4-6 rumænere bliver puttet ind i et butikslokale drevet af en kynisk bagmand. Der sidder de og arbejder i 12-14 timer i døgnet til timepriser der ligger på omkring 50% af det en dansk, professionel tatovør tager. Når det alligevel er en god forretning for bagmanden, så skyldes det, at rumæneren formodentlig kun bliver aflønnet med 50 kr/timen.

Butikkerne er for en stor del af dem kædebutikker. Og på deres hjemmeside reklameres, med at der kommer nye tatovører hver 3 måned. Dette skulle angiveligt være for at imødekomme kundernes ønske om nye tatovører hele tiden. Det stemmer bare dårligt overens med den etablerede del af branchens erfaringer.

De fleste kunder holder faktisk af at have en fast tatovør, når først de har fundet en de er tilfredse med.

Sandheden er nok også nærmere, at de flytter rundt på tatovørerne inden de når at opbygge en fast kundekreds – og dermed en form for netværk. Kynisk men effektivt.

Hos den professionelle. Hvem ser mest ud til at trænge til regulering?

Dansk Tatovør Laug vil gerne komme med en model, der kan – om ikke løse, så i det mindste dæmme op for flere af disse problemstillinger.

Og på sigt vil modellen kunne udvides i samarbejde med branchen, efterhånden som vi får et større overblik over omfanget af tatovører i alle tre kategorier.

Forslaget:

Dansk Tatovør Laug forestiller sig, at vi laver en regulering af branchen, der kan implementeres i flere tempi.

Trin 1:

Udgangspunktet for overhovedet at komme i gang, er indførelsen af en tvungen registrering af personer der udfører tatoveringer på andre mennesker. Alle former for tatoveringer – også permanent makeup. Registreringen skal fra starten af ikke indeholde nogen som helst form for godkendelse af tatovøren. Kun en registrering af, at der sidder en specifik person på en specifik adresse og udfører tatoveringer.

Og det skal være ulovligt at udføre tatoveringer, hvis man ikke er registreret.

Når det bliver ulovligt at arbejde som uregistreret tatovør, så skal den etablerede del af branchen nok hjælpe myndighederne med at finde de hjemmetatovører der undlader at registrere sig. Som det er i

øjeblikket kan vi intet gøre ved hjemmetatovører. Ikke engang selv om vi ved, at vedkommende sender folk i hobetal direkte ind i det danske sundhedssystem. For det er ikke ulovligt.

Og hvis vi kontakter SKAT(er forsøgt) får vi bare den besked, at de vil afvente personens selvangivelse før de vil foretage sig yderligere. Også selv om vi fortæller at det har stået på i flere år.

Vi forestiller os at en manglende registrering i første omgang vil udløse en bøde. Ved gentagelsestilfælde skærpet bøde og konfiskation af udstyr.

Denne form for registrering vil hurtigt hjælpe med at få overblik over hvor mange tatovører der sidder rundt i landet. Både dem der driver en seriøs forretning, hjemmetatovører og udenlandske tatovører.

Private omgivelser indrettet til - private

Vi forestiller os at det skal være en registrering der klares ved hjælp af Nem-Id, så der kun kan registreres personligt bare tilmærmelsesvist rent.

I forbindelse med registreringen kan der så være en kort redegørelse om de rent skattetekniske aspekter omkring det at tatovere.

Indkomst under 50.000/år kan køres som B-indtægt.

Regler om CVR-nr.

Mulighed for at blive registreret som kunstner.

I DTL er vi ikke eksperter i Persondataloven, men måske kunne hjemmetatovører der registrerer sig automatisk blive sendt videre til SKAT med henblik på forskudsregistrering af forventet B-indkomst.

Der er mange - rigtig mange sorte penge i det her.

Et eksempel på et butikslokale indrettet til tattoo-shop. Alt kan gøres ultrarent efter hver kunde.

Store åbne lokaler der er nemme at holde rene.

Denne tvungne registrering skal så munde ud i en hjemmeside, hvor hele registeret vil være tilgængeligt for offentligheden med de oplysninger der ikke overtræder Persondataloven:

- Navn
- Adresse
- B-indkomst, CVR-nr eller momsfrataget

På denne hjemmeside vil kunder kunne sikre sig, at den tatovør man benytter sig af, er registreret.

Branchen kan tjekke registeret, hvis de får nys om en nystartet tatovør i lokalområdet.

Der kunne eventuelt etableres en Whistleblower-ordning direkte på siden, hvor man kunne anmelde uregistrerede tatovører.

Hvis dansk lovgivning åbner op for det, kunne man forpligte danske supply-firmaer til kun at handle med folk der står i registeret.

I forbindelse med indførelsen af en sådan registrering, skal der udarbejdes et Kunde-Id kort.

Dette kort skal registrerede tatovører under strafansvar forpligte sig til at udfylde hver gang de udfører en tatovering.

På kortet skal anføres de relevante data om kunden:

- Fulde navn
- Fødselsdag

Derudover skal kortet indeholde data om den tatovering der er blevet udført:

- Navn på tatovør
- Dato for tatoveringens udførelse
- En liste over anvendte farver indeholdende følgende oplysninger
 - a) Producent
 - b) Farvens navn
 - c) C1 kode

På kortet kunne man ligeledes forestille sig at der var skrevet en generel vejledning til kunden om hvordan man plejer sin nylavede tatovering og hvordan man skal forholde sig, hvis der opstår komplikationer. Man kan forestille sig en løsning, hvor både kunden og tatovøren opbevarer en kopi af Kunde-Id kortet (tatovøren kan gemme det digitalt)

Men som minimum skal kunden have en kopi af kortet med hjem, når vedkommende forlader tatovøren. Dette Kunde-Id kort kan så blive brugt i forbindelse med efterfølgende komplikationer pga. tatoveringen. Prof. Jørgen Serup har længe efterlyst et sådan værktøj til brug for oprettelsen af en egentlig database, der kan bruges fremadrettet i arbejdet for at skaffe mere sikre farver til branchen.

Man kan også forestille sig, at der er en enkelt farve der dukker op igen og igen på tatoveringsklinikken ved Bispebjerg Hospital.

Så vil det med det nye register være muligt at sende en advarsel ud, om at en specifik farve giver grove komplikationer. Og man vil nå bredt ud med sådan en advarsel, idet alle i registeret kan kontaktes direkte.

Trin 2:

Når der dannes sig et billede af hvor stor den danske tattoo-branchen reelt er og hvordan fordelingen er imellem de 3 grupperinger, kan branchen og myndighederne i fællesskab begynde at implementere mere konkrete krav til branchen.

I samarbejde med branchen, skal der uddannes personale, således at de har den fornødne baggrundsviden til at kunne udføre opsøgende arbejde i de lokaler, hvor der bliver tatoveret.

Dette personale skal rykke ud på baggrund af anmeldelser. Enten fra branchen, kunder eller læger.

Når så uddannelsen af dette personale er på plads, skal der udarbejdes specifikke krav til branchen.

Både til de lokaler hvori tatoveringer finder sted og til de tatovører der udfører dem.

Der skal være krav om grundlæggende uddannelse i hygiejne og krydskontaminering, førstehjælp, og produktkendskab.

Der skal ligeledes være krav om at tatovørerne er vaccineret imod Hepatitis B.

Kurser i hygiejne og krydskontaminering og produktkendskab udarbejdes af branchen selv i tæt dialog med de relevante myndigheder – Sundhedsstyrelsen og Miljøstyrelsen.

På dette tidspunkt i forløbet – hvor vi har opnået et indgående kendskab til branchen og dennes omfang – kan man sagtens forestille sig, at Dansk Tatovør Laug eller en anden brancheorganisation vil kunne forestå den relevante uddannelse af tatovørerne.

Trin 3:

På nuværende tidspunkt i forløbet nærmer vores forslag sig meget det, der står i den nuværende Lov om frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører.

Den væsentligste forskel er, at der på intet tidspunkt i vores plan er noget der er frivilligt.

Hvis DTL's forslag føres ud i livet kan vi nå ud til langt størstedelen af de danske tatovører.

Og det er blevet gjort i den "rigtige" rækkefølge:

- Først danner vi os et overblik over problemernes omfang
- Så begynder vi at inddæmme problemerne
- Og til sidst indfører vi krav og procedurer der eliminerer problemerne mest muligt.

Konklusion:

Tattoo-branchen har altid været en meget liberal branche, hvor branchen har passet sig selv og reguleret sig selv. Dette har både haft fordele og ulemper.

Den stigende globalisering har nu også nået vores branche. Dette har også både fordele og ulemper. Det er DTL's opfattelse, at ulemperne nu overstiger fordelene i en sådan grad, at der er behov for en regulering af branchen. Den samme tendens ses over hele Europa.

gummihandsker??

Som brancheorganisation har vi set undrende til imens man fra myndighedernes side har arbejdet for at lave regler og forordninger, der seriøst vanskeliggør det at drive tatovering som professionelt erhverv, på baggrund af problemer og komplikationer der i langt størstedelen af tilfældene kan henføres direkte til den skjulte og uregulerede amatørscene i vores fag.

Regler og forordninger der overhovedet ingen indflydelse vil få på lige nøjagtig denne del af branchen. Og konsekvensen ved sådanne regler vil derfor pr. automatik være, at den lovlige, forholdsvis regulerede og sundhedsmæssigt forsvarlige del af branchen vil blive mindre imens den ukendte og sundhedsskadelige hjemmetatovør-branche vil få kronede dage.

Dette vil uvægerligt medføre flere tilfælde af komplikationer med øgede udgifter til sundhedssektoren til følge. Øgede udgifter til sygedagpenge og medicintilskud. Samtidig vil det medføre et kraftigt fald i statens provenu fra branchen i form af tabte skatte- og momsindtægter.

Det er DTL's gæt, at den etablerede del af branchen i dag omsætter for i mellem en halv og en hel milliard om året.

Hvis man fra myndighedernes side seriøst ønsker at regulere tatoveringsfaget, så må det være logisk for enhver, at det ikke nytter noget at indføre regler der kun påvirker den del af branchen der i forvejen er mest styr på.

Man bliver nødt til at gå efter laveste fællesnævner, for at få nogle regler der gør en forskel.

Hvis reglerne kun rammer 10% af branchen og det oven i købet er de 10% med færrest problemer, så har man intet opnået.

Legende børn i baggrunden???

På bestyrelsens vegne

Lars Kristensen,

Formand, Dansk Tatovør Laug.